

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 1 juli 1998

om det stöd som regionen Friuli Venezia Giulia planerar att bevilja till förmån för stålföretaget Servola SpA

[delgivet med nr K(1998) 1941]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/226/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska kol- och stålgemenskapen,

med beaktande av kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin⁽¹⁾, särskilt artikel 6.5 i detta,efter att ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter⁽²⁾, och

av följande skäl:

I

I en skrivelse av den 28 juni 1996 underrättade kommissionen de italienska myndigheterna om sitt beslut att inleda förfarandet i artikel 6.4 i kommissionens beslut nr 3855/91/EKSG (från och med den 1 januari 1997 ersatt av beslut nr 2496/96/EKSG) avseende en del av det stöd som den autonoma regionen Friuli Venezia Giulia planerade att bevilja stålföretaget Servola SpA (nedan Servola).

Av de omständigheter som kommissionen känner till, vilka i huvudsak grundar sig på den information som de italienska myndigheterna har lämnat, framgår följande.

Med tillämpning av utkastet till regional lag nr 166, godkänd av regionfullmäktige (Giunta) den 22 maj 1995, planerade den autonoma regionen Friuli Venezia Giulia att bistå Servola att göra företagets anläggning i Trieste förenlig med gällande miljölagstiftning. Stödet hade formen av ett kapitaltillskott på 8,5 miljarder italienska lire för miljöskyddsinvesteringar till ett värde av åtminstone 37,9 miljarder lire. Investeringarna i fråga avsåg särskilt begränsning av rök- och stoftemissioner, förbättring av akustiken samt processen för vattendränering.

Efter att ha analyserat stödet och de anmälda investeringarna beslutade kommissionen att inleda det förfarande som avses i artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG, med beaktande av det faktum att en del av investeringarna, motsvarande ett belopp av ca 10 miljarder lire, till stor del avsåg anläggningar som tagits i drift under tvåårsperioden 1991–1992. Denna del av investeringarna avsåg enligt

den information som lämnats ”miljösanering av stoftnivån i stålverket, avskiljning av stoft från gjutjärnsöverföringen i stålverket och rengöring av torpeder”.

Eftersom de miljöskyddsnormer som var skälet till de nämnda investeringarna uppgående till 10 miljarder lire hade antagits i juli 1990, var villkoret i artikel 3 i ovan nämnda beslut inte uppfyllt. Enligt den artikeln får stöd endast beviljas till förmån för anläggningar som varit i drift i minst två år innan de nya lagstadgade normerna infördes.

Kommissionen hyste även allvarliga tvivel i fråga om huruvida en annan del av de anmälda investeringarna, på omkring 4 miljarder lire som avsåg reducering av stoft- och ljudnivåer med hjälp av ny stenläggning av vägar och områden inne i industrianläggningen, var förenlig med den gemensamma marknaden. Kommissionen hävdade att denna typ av investering inte kunde betraktas som stödberättigad enligt artikel 3 i det nämnda beslutet, eftersom vägar och områden inne i en stalanläggning inte förefaller motsvara begreppet ”anläggning” i den nämnda artikeln.

Kommissionen beslutade att inte göra invändningar mot det återstående stödet på 23,94 miljarder lire.

II

Kommissionen har uppmanat den italienska regeringen att inkomma med sina synpunkter på att förfarandet inletts medan de övriga medlemsstaterna och berörda tredje parter har informerats genom att beslutet om att inleda förfarandet har offentliggjorts.

I en skrivelse av den 17 oktober 1996 inkom BISP (The British Iron and Steel Producers' Association) med sina synpunkter till kommissionen, vilka översändes till de italienska myndigheterna i en skrivelse av den 23 december 1996.

I sitt yttrande uttryckte BISP sitt stöd för kommissionens åtgärd. BISP hävdade särskilt att stöd inte kunde godkännas för de anläggningar som upprättats under 1991–1992, eftersom de miljöskyddsnormer som dessa anläggningar avsåg hade trätt i kraft redan 1990. Vad gäller stödet till ny stenläggning av vägar och områden

⁽¹⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 42.

⁽²⁾ EGT C 273, 19.9.1996, s. 4.

avsåg detta inte anläggningar enligt definitionen i artikel 3 i gemenskapsreglerna för stöd till stålindustrin, eftersom uteslutande maskineri och utrustning kan utgöra anläggningar enligt kommissionens tolkning.

BISPA begärde därför att kommissionen skulle förklara stödet i fråga oförenligt med den gemensamma marknaden för kol och stål enligt artikel 4 c i EKSG-fördraget.

III

Som svar på beslutet om att inleda förfarandet samt på synpunkterna från tredje part, omdefinierade den italienska regeringen, efter att ha beaktat kommissionens inställning, i en skrivelse av den 20 oktober 1997 de stödberättigande investeringarna enligt anmälan och det planerade stödet. Den italienska regeringen förklarade å ena sidan att den skulle dra tillbaka det stöd avseende ingripanden uppgående till 14 miljarder lire som kommissionen hade invänt mot och begärde å andra sidan godkännande att bevilja stöd uppgående till 7,2 miljarder lire för andra investeringar, mot vilka kommissionen inte hade invänt i beslutet om att inleda förfarandet.

Av handlingarna framgår dels att ingen av de anmälda investeringarna kan bidra till att förbättra miljöskyddet i någon betydande utsträckning. Detta gäller särskilt utrustningen "Still" för rening av spillvatten (NH_3 5 mg/l och H_2S 0,2 mg/l, medan de gränser som anges i gällande italienska bestämmelser på området är 15 mg/l respektive 1 mg/l). Samma sak gäller för projektet för primär stoftavskiljning i sintringsanläggningarna (stoft 25 mg/m³ och Nox 250 mg/m³, medan gränserna i de italienska bestämmelserna är 50 mg/m³ respektive 400 Nox).

Den italienska regeringen har följaktligen begärt att få godkännande att bevilja stöd till ett belopp av 7,2 miljarder lire för de övriga miljöskyddsinvesteringar som kommissionen inte invände mot när förfarandet inleddes, vilka uppgår till 23,94 miljarder lire (!).

Kommissionen noterar i detta sammanhang att om ett stålföretag beslutar att anpassa sig till striktare miljöskyddsnormer än dem som föreskrivs i den nationella lagstiftningen, måste investeraren för att erhålla den högre stödnivån enligt gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd bland annat visa att ett beslut fattats om att välja högre standarder som kräver ytterligare investeringar, dvs. att det hade varit möjligt att uppfylla de nya miljöstandarderna till lägre kostnad.

Å andra sidan, och i motsats till det beräkningssätt som Italien har angett enligt vilket den högre stödnivån som anges i de nämnda gemenskapsreglerna skall beräknas på

(!) Grundprojekt	37 940 miljarder lire
Uteslutna investeringar	- 14 000 miljarder lire
Totalt	= 23 940 miljarder lire.

hela miljöinvesteringen, menar kommissionen att den högre stödnivån endast skall gälla den del av investeringen som överstiger den investering som behövs för att uppfylla minimistandarderna.

Det står klart att den miljöinvestering som i detta ärende krävs för att uppfylla minimistandarderna uppgår till 17,2 miljarder lire. Detta belopp omfattar särskilt utrustningen för primär stoftavskiljning i sintringsanläggningarna, som förväntas kosta 8 miljarder i stället för 1,5 miljarder lire, den ekologiska utrustningen för koksugnen, som kommer att kosta 9 miljarder i stället för 2 miljarder lire, den ekologiska utrustningen för att avlägsna stoft från transportbanden, lagerlokalen för kol och andra malmer (en ytterligare investering på en miljard lire) och, slutligen, minskningen av NH_3 -nivån i det vatten som används för produktionscykeln (en ytterligare investering på 800 miljoner lire).

Den huvudsakliga motiveringen till att så stora miljöinvesteringar görs utöver dem som krävs för att företaget helt enkelt skall anpassa sig till de i lagen föreskrivna normerna, är att stålverket i fråga ligger i Triestes centrum, vilket föranleder Servola att göra större investeringar än vad som skulle räcka för att gällande miljönormer skall iakttas.

Mot bakgrund av ovanstående måste man sluta sig till att även om Servola hade kunnat begränsa beloppet för större delen av de anmälda investeringarna och fortfarande iakttat miljöskyddsstandarderna i den italienska lagstiftningen, kan det föreslagna stödet inte godtas. Den högre stödnivån får inte, till skillnad vad Italien har gjort gällande, gälla hela investeringen utan endast den del av investeringen som gjorts för att uppnå det ytterligare miljöskyddet. Det statliga stödet får följaktligen inte överstiga sammanlagt 6,171 miljarder lire, dvs. 5,160 miljarder lire (motsvarande 30 % av en investering på 17,2 miljarder lire), plus 1,011 miljarder lire (motsvarande 15 % av de återstående investeringarna på 6,740 miljarder lire).

Kommissionen vill till sist påpeka att ingen annan ökning av stödet kan godkännas i detta ärende, i synnerhet inte den som avses för små och medelstora företag, med hänsyn till att Servola den 31 december 1997 hade 746 anställda.

IV

Med beaktande av de italienska myndigheternas oåterkalleliga beslut att dra tillbaka det stöd som kommissionen invände mot i sitt beslut om att inleda förfarandet, avser

detta beslut endast de återstående planerade statliga stöden. Eftersom dessa anses vara förenliga med gemenskapens gällande miljöbestämmelser vid tiden för anmälan, har kommissionen inte invänt mot dem.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd i form av miljöskyddsinvesteringar som regionen Friuli Venezia Giulia planerar att bevilja Servola SpA till ett belopp av högst 6,171 miljarder lire är förenligt med den gemensamma marknaden för kol och stål.

Artikel 2

För att kommissionen skall kunna kontrollera att det angivna beloppet inte överskrids skall den italienska regeringen inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om det sammanlagda stöd som faktiskt beviljats Servola SpA.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 1 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen